

*

ΑΒΡΑΑΜ

- 635 Δούλοι καλοί και μπιστικοί, τὸ πρᾶμα τὸ ζητᾶτε,
νὰ σᾶς τὸ πῶ, γιατί θωρῶ με πόθο και ρωτᾶτε.
Απόψε τὸ μεσάνυκτο ἀπὸ φωνὴν ἀγγέλου
ἤκουσα πὼς τὸ τέκνο μου εἰς τσ' ὀρανοὺς τὸ θέλου.
Τὸ τέλος του ἔχει νὰ γενεῖ μ' ἔτοιο βαρὺ κανόνα
- 640 ὁποὺ δὲν ἐγρικῆθηκεν ἀκόμη στὸν αἰῶνα.
- M: 223v Ὅρισε κι εἶπεν ὁ Θεός ἡ χέρα μου νὰ πιάσει,
νὰ σφάζει, κάψει τὸ παιδί και νὰ τὸ θυσιάσει.
Κι οὐδ' εἶναι πλιὸ μετανιωμός, γιατί τοῦ Ποιητῆ μου
θυσίαν ἄξα σήμερο τοῦ κάμω τὸ παιδί μου.
- 645 Ἐμάθετέ τα τὰ κουρφὰ και πλιὸ μὴ με ρωτᾶτε,
γιατί με σκανταλίζετε, κι ὄχι νὰ με φελᾶτε.

ΣΙΜΠΙΑΝ

- Ἀπείς δὲν εἶ μετανιωμός, δὲν εἶναι δικιοσύνη!
Πρᾶμα μᾶς λές ὁποὺ ποτὲ στὸν κόσμο δὲν ἐγίνη,
νὰ σφάζει ὁ κύρης τὸ παιδί, τὸ πλιὰ ἀκριβὸ πού νὰ ᾿χει
- 650 και νὰ τοῦ δώσει θάνατο δίχως κακία και μάχη.
Μεγάλον εἶναι και βαρὺ, κι ὅσοι τὸ θέλου ἀκούσει
μεγάλη καταδίκαση γιὰ σένα θε νὰ ποῦσι.
- B: 30

ΑΒΡΑΑΜ

Δὲν εἶναι ἐπὰ μετανιωμός κι Ἀφέντης μου τὸ θέλει,
᾿ς τόπον ἀρνιοῦ, ᾿ς τόπο ριφιοῦ νὰ σφάξω τὸ κοπέλι.

ΣΟΦΕΡ

- 655 Ἀφέντη, λόγιασε καλά, ἴντὰ ᾿ν' αὐτὰ τὰ κάνεις
και τὸ παιδάκι ἄδικα μὴ θές νὰ τ' ἀποθάνεις.
Δές κι ἂν ἐπαραγρίκησες, συνήφερε τὸ νοῦ σου,

- κι ἐτοῦτον εἶναι φάντασμα, πείραξη τ' ὄνειρού σου.
Ὅνειρο ἦτον, Ἀβραάμ, ὄχι φωνὴ ἀγγέλου,
660 καὶ τὰ νειροφαντάσματα νὰ σὲ πειράξου θέλου.
Πῶς εἶναι τοῦτο μπορετό, ὁ Πλάστης νὰ θελήσει
τέτοιο μυστήριον νὰ γενεῖ, ποῦ κάνει δίκια κρίση;
Ἡ ζυγαρὰ ἢ ἄσφαλτος, ὁποῦ τὰ δίκια κρίνει,
πῶς εἶναι μπορετὸν ἐδὰ νὰ σφάλει καὶ νὰ κλίνει;
665 Παιδιὰ κι ἐγγόνια σοῦ ἔταξεν ὁ Κύριος νὰ σοῦ δώσει,
κι ἐδὰ πῶς εἶναι μπορετὸ τὸ τάσσιμον νὰ λιώσει;
Ἡ Σάρρα, πού ἔτον ἄκαρπη καὶ γρὰ κατὰ τὴ φύση
μηδ' ἦτο γιὰ νὰ γαστρωθεῖ καὶ τέκνον νὰ ποιήσει,
ὁ Κύριος τὴν εὐλόγησε, καὶ μετὰ σένα ὁμάδι
670 τὸν Ἰσαὰκ ἐσπείρετε κι ἐκάμετε ὁμάδι.
Κι ἡ φύσις πούρι ἐτρόμαξε νὰ δεῖ τοῦτο τὸ θάμα,
κι ἐδὰ ἔπε νὰ τὸ κάψετε; Δὲν εἶναι τέτοιο πράμα.
Θυμᾶσαι πῶς σοῦ ἦταξεν ὁ Θεὸς τὴν ὥρα ἐκείνη
τὸ σπέρμα του, τοῦ Ἰσαὰκ, σὰν τ' ἄστρα νὰ πληθύνει
675 καὶ ὅλοι νὰ τὸν προσκυνοῦ, μεγάλο νὰ τὸν ἔχου,
τὰ νέφαλα γιὰ λόγου του πάντα δροσὲς νὰ βρέχου;
B: 31 Κι ἐδὰ λογιάζεις ὁ Θεὸς τότε ζητᾶ θυσία,
στὰ γέρα σας κι ἀνημποριές, ὁποῦ σᾶς κάνει χρεια;
Ἄσ' το αὐτὸ τὸ μελετᾶς, ἔβγαλ' το ἀπὸ τὸ νοῦ σου,
680 μὴ θῆς νὰ καταδικαστεῖς, ὁπού ἔσαι τοῦ καιροῦ σου.
Πάψε τσ' αὐτοὺς τσι λογισμούς, διώξε τσ' ἀπὸ σιμά σου,
μὴ βγάλεις τέτοιον ὄνομα ἐδὰ στὰ γερατεία σου·
μὴν τὸ φονέψεις τὸ παιδί μὲ δίχως νὰ σοῦ φταίσει,
κύρη ἄπονον κι ἀλύπητον μὴν κάμεις νὰ σὲ λέσι.
685 Ξένοι, δικοὶ τὸ ρέγονται τὸ τέκνον, ὅσοι τὸ δοῦσι,
γιατὶ περίσσα γνωστικὸ παρὰ ἄλλο τὸ κρατοῦσι,
ὁμορφο, ἀξιαζόμενον, ἀπ' ἀρετὲς γεμᾶτο,

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

ἀφέντης ἔχει νὰ γενεῖ εἰςὲ πολλὸ φουσάτο.

- 690 Κι ἐσὺ πῶς εἶναι μπορετὸ νὰ τὸ ματοκυλήσεις
καὶ τὴν κερὰ μας εἰς πολλὴ κακομοιριά ν' ἀφήσεις,
καὶ πάντα μετὰ λόγου σου βαρὰ καρδιά νὰ ἔχει;
Ἀφέντη, μὴν τὸ βουληθεῖς νὰ μπεῖς εἰς τέτοια μάχη.
Μὴν ἔμπεις ἔς τέτοιο πόλεμο μετὰ τὴν κερὰ τὴ Σάρρα,
μὴν κάμεις, ὄντα σοῦ γρικᾶ, νὰ τσῆ κολλᾶ τρομάρα,
695 ἄπονο κύρη μὴ σὲ πεῖ κι ἀγρίκητο στὸν πόνο·
τὴ στράτα τὴν περιπατεῖς ἄλλαξε καὶ τὸ δρόμο.

ΑΒΡΑΑΜ

- Σοφὲρ, εἰς τοῦτα τὰ μιλεῖς τὴν ψῆ σου κριματίζεις
καὶ τὰ δηγᾶσαι δὲ γρικᾶς, τὰ λέγεις δὲ γνωρίζεις.
Σφάνεις νὰ λὲς πὼς ἦτονε ὄνειροφαντασμάτου
700 τ' Ἀφέντη μου οἱ παραγγελιὲς καὶ τὰ θελήματά του.
Καὶ τίς μπορεῖ ν' ἀντισταθεῖ εἰς ὅ,τι μᾶς ὀρίσει;
καὶ τὰ κουρφά του ποιὸς μπορεῖ ποτὲ νὰ τὰ γρικήσει;
B: 32 Στὸ ὑψηλότατο θρονὶ ὅ,τι ἀποφασίσσει,
ἄθρωπος δὲν τήνε γρικᾶ τὴ φοβερὴ του κρίση.
705 Ἀπὸ κακὸ βγάνει καλὸ, χαρὰ ἀπὸ τὴ θλίψη,
κι ἀπ' ὅ,τι ὀρίσει κι ὅ,τι πεῖ ἄθρωπος μὴν τοῦ λείψει.
Τὸ τέκνον ὅπου ἔζητηξε, πράμα δικό του θέλει·
σκλάβος του ἐγώ, ἡ μάνα του, σκλάβος καὶ τὸ κοπέλι.
Κιανένα πόνο δὲ γρικᾶ, μὰ ἔχω χαρὰ μεγάλη
710 πὼς μ' ἐσπλαχνίστη ὁ Θεὸς στὰ γερατεῖά μου πάλι.
Πλιά ἄξον ἐδιάλεξεν ἐμὲ παρὰ κιανέναν ἄλλο
εἰς τὸ κανίσκι τὸ ζητᾶ, καὶ θέλεις νὰ τοῦ σφάλω;
Ἦ σάρκα ἂν εἶναι καὶ πονεῖ, ἀπομονὴν ἄς ἔχει·
γρικᾶ το ὁ λογαριασμός, ὅπου καλλιὰ κατέχει.
715 Ἐπονο κύρη ἄς με ποῦν οἱ γλῶσσοι τῶν ἀθρώπων
κι ἄς κάμω τό ἔπεν ὁ Θεὸς με μπιστεμένο τρόπο.

Τσῆ μάνας ἄν κακοφανεῖ, ἄ λυπηθεῖ, ἄν κλάψει,
πάλι μὲ μέρες καὶ καιρὸ ἢ θλιψὴ θέλει πάψει.
Κλάμηματα, πόνους δὲ θωρῶ, δὲ βάνω τα στὸ νοῦ μου,
720 γιὰτὶ ἔχω πάντα πεθυμιὰ ν' ἀρέσω τοῦ Θεοῦ μου.
Τσι δούλους του τσι μπιστικούς ἔτσι ἀναγυρεύει
ὁ εὐρισκόμενος παντοῦ, ὅπου ὄλους περισσεύει.
Ποιὸς νοῦς, ποιά γνώση δύνεται ποτὲ νὰ λογαριάσει
τὰ τοῦ Θεοῦ μυστήρια κι ἔτσι ψηλὰ νὰ φτάσει;
725 Καὶ πεθυμήσει τό 'θελα μόνος καὶ μοναχός μου
τὸ ζήτημα ποῦ μοῦ 'καμεν ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου.
Κι ἐσύ, Σοφὲρ, τώρα μοῦ λὲς ὀπίσω νὰ γυρίσω
καὶ τὴ θυσία τὴ μελετῶ ἀκάμωτη ν' ἀφήσω;
730 Βάλε ἄλλο νοῦ καὶ λογισμό, κι ἐγὼ δὲν ἔχω πόνου,
μὰ τ' ὄρισεν Ἀφέντης μου γλήγορα ξετελειώνω.
B: 33 Τσῆ σάρκας τὰ πλανέματα ὀπίσω μου τ' ἀφήνω,
πάντα λογιάζω στὸν Κριτὴ, πάντ' ἔμαι μετὰ κείνο.
Καὶ κάθου ἐδῶ μὲ τὸ Συμπάν, κι ἐγὼ μὲ τὸ κοπέλι
πᾶμεν ἀπάνω στὸ βουνί, καθὼς ὁ Θεὸς τὸ θέλει·
735 κι ἐκεῖ τὸ σφάζω νὰ καγεῖ, εὐκαριστιὰ νὰ δώσω,
καλόκαρδος κι ὀλόχαρος τὸ χρέος μου νὰ πλερώσω.
Πὰ νὰ ξυπνήσω τὸ παιδί, θωρῶ το καὶ σαλεύγει
καὶ πασπατεύγει νὰ μὲ βρεῖ, καμμουῶντας μὲ γυρεύγει.

Wim F. Bakker & Arnold F. van Gemert (επιμ.), *Ἡ Θυσία τοῦ Ἀβραάμ, κριτικὴ ἐκδόση*, Πανεπιστημιακὲς Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο 1996.